

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1293

гр. София, 22.02.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 22.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **9885** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.248 ГПК, като производството е образувано по молба от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище С., чрез адв. Г., с искане до съда да допълни постановеното по делото Решение № 7199/2020г. като присъди на дружеството направените в производството разноски, вкл. за адвокатско възнаграждение в размер на 23 890лв. по представен списък за разноски в с.з. от 20.07.2020г.

След размяна на книжа, - молбата за допълване на решението в частта за разноските е връчена на ответника на дата 02.02.2021г., като съдът е указал възможност за становище в 7-дневен срок от съобщението, но такова няма докладвано по делото. Със съдебно решение № 7199/10.12.2020г., постановено по адм.д. 9885/2019г., съдът е постановил следното:

"ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], Ревизионен акт № Р-2222517008032-091-001/25.01.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - С., РА, в частта за установени като задължения за м. 06.2017г. за ДДС и лихви, потвърден с Решение № 643/11.04.2019г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С., са определени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчен период м. 06.2017 г. в размер на 487 141,06 лв. и лихви в размер на 75 512.90 лв., като ИЗМЕНЯ задължението от ДДС в размер на 487 141,06 лв. на ДДС в размер на 259 397,06лв. за същия данъчен период и ИЗМЕНЯ задължението за лихви главницата от лихва в размер на 75 512.90 лв. на лихва в размер на 40 209,76 лв."

Решението - подлежащо на обжалване в 14-дневен срок от съобщението, изрично указано в него, е връчено на дружеството на дата 18.12.2020г., а молбата по чл.248 ГПК е подадена на дата 04.01.2021г. дата на пощенско клеймо за подаването ѝ. Доколкото срокът за оспорване изтича на 01.01.2021г., то 04.01.21г. е първият работен ден и следователно, искането е подадено в срок и е процесуално допустимо.

Видно от представения на л.159 от делото списък на разноски на основание чл.80 ГПК, се претендира присъждането на такива както за производството по оспорване на РА пред ОДОП, т.е. по административен ред - в размер на 14950лв. така и пред АССГ - в размер на 4 500лв. За посочените възнаграждения към списъка е представена фактура № 198/26.05.2020г., издадена от доставчик Адвокатско дружество Г., А. и А., начислен е ДДС в размер на 3 890,00лв., получател по фактурата е дружеството-жалбоподател. За плащането на сумата по фактурата са представени 2 броя извлечения за движение по сметката на адвокатското дружество - данните са за постъпления на 87 717,04лв. и междинно салдо 243 728,12лв. в графата основание за плащане е посочено "адв.хр по фактури 196,197,198 и 199 и 200 от 26.05.2020, представен и втори лист от банковата сметка от който е видно името на И. З. - управител на дружеството-жалбоподател. Предвид изложеното, съдът приема, че сумата от 5400 лв. за адвокатското възнаграждение за процесуално представителство по делото пред съда е платена. Също е доказано плащането на разноски за държавна такса- 50лв. и за депозит на вещо лице в размер на 500 лв. по делото. Съдът следва да вземе предвид и присъди на жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение без ДДС, доколкото има право на приспадане на данъка по фактурата за правни услуги, , то само с размера на данъчната основа е намалено имуществото на дружеството поради плащането на адвокатското възнаграждение.

Претенцията по делото обаче е с материален интерес и при изменението на ревизионния акт от съда е уважена на 53% , съразмерно на уважената част следва да се присъдят и разноските, но само такива за съдебното обжалване, на основание чл.161, ал.1 ДОПК. Разноски за административното производство не могат да се присъждат в производството по делото, доколкото последната разпоредба предвижда правомощия на съда да присъди разноски само в производството пред него - за държавна такса разноски по производството (в случая за вещо лице), както и за възнаграждение за адвокат. Друго не следва и от субсидиарно приложимите разпоредби на ГПК -Раздел II Държавни такси и разноски, чл. 71-84 ГПК, както и от чл.143, ал.1 АПК - приложими във връзка с пар.2 ДР на ДОПК..

На основание изложеното, съобразно данните за направените разноски и уважената част от жалбата, искането за изменение на решението е основателно само в размер на 5050лв. за разноски 2 676,50 лв. от общо 5050 лв. (4500лв. за адвокатско възнаграждение без ДДС, 500 лв. за възнаграждение на вещо лице и 50 лв. за държавна такса. За този извод съдът съобрази на основание чл.161, ал.3 ДОПК, че съобразно материалния интерес по делото, адвокатското възнаграждение не е прекомерно, предвид минималните размери по чл.8, ал.1, т.5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията към датата на приключване на устните състезания по делото.

С оглед на изложеното и чл.248, ал.3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, Централно управление - С., чрез Дирекция "Обжалване и данъчно -осигурителна практика" - С. да плати [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище С., сумата от 2676,50 (две хиляди шестстотин седемдесет и шест лева и 50 стотинки) лева за разноски.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването.

Съдия

